

U S T A W A

z dnia 2017 r.

o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną¹⁾ oraz niektórych innych ustaw²⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2017 r. poz. 1219) wprowadza się następujące zmiany:

1) dotychczasowy tytuł ustawy otrzymuje brzmienie: **"ustawa o świadczeniu usług elektronicznych w społeczeństwie informacyjnym"**

2) w art. 3a dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W zakresie ochrony wolności wyrażania swoich poglądów oraz pozyskiwania i rozpowszechniania informacji, świadczenie usług drogą elektroniczną podlega prawu Rzeczypospolitej Polskiej, jeśli usługa jest dostępna dla usługobiorców mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach środków społecznego przekazu, które niezależnie od rozwoju techniki wywołują lub mogą wywoływać skutki na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w sferze publicznej lub w gronach rozpowszechniania informacji.”

3) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

"Usługodawcy usług świadczonych drogą elektroniczną dostępnych na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, choćby pochodziły spoza tego terytorium, a dla których są one dostępnym społecznym środkiem przekazu, a także pracownicy lub osoby działające na zlecenie tych usługodawców, nie mogą ograniczać ani w jakikolwiek inny sposób utrudniać dostępu do tych usług lub dystrybucji przekazanych do rozpowszechniania komunikatów lub rzeczowych wypowiedzi wytwarzanych przez usługobiorców społeczności gromadzących się w ramach tych usług, a także dzienników, czasopism lub innych publikacji prasowych w

¹⁾ Ustawa wdrożona dyrektywą 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz. Urz. WE L 178 z 17.7.2000, s. 1; Polskie wydanie specjalne Rozdział 13, Tom 25, s. 399).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2017 r. poz. 1219, ustawę z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe (Dz. U. z dnia 7 lutego 1984 r. z późn. zm.) oraz ustawę z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U.2016.639 t.j. z późn. zm.).

rozumieniu ustawy - Prawo Prasowe (Dz. U. poz. 24, z późn. zm.³⁾) z powodu ich linii programowej, treści, albo regulaminów świadczenia tych usług, z zastrzeżeniem zasad wyłączenia odpowiedzialności określonych w Rozdziale 3 oraz procedury zgłaszania i uniemożliwiania dostępu do danych o bezprawnym charakterze w Rozdziale 3a ustawy."

4) dodaje się art. 4b w brzmieniu:

„Usługodawcy usług świadczonych drogą elektroniczną w ramach środków społecznego przekazu, są zobowiązani umożliwić usługobiorcom opatrzenie danej informacji symbolem graficznym i opisem, jako wątpliwej co do prawdziwości lub rzetelności. Mechanizmy usługi świadczonej elektroniczną winny zapewniać także społeczną formę weryfikacji tych informacji tak co do źródła, ich prawdziwości oraz rzetelności. Forma i sposób organizacji mechanizmów weryfikacji pozostawiona jest usługodawcom, którzy winni je przedstawić do publicznej wiadomości w formie współregulacji przy udziale Przewodniczącego Krajowej Rady i Radiofonii, stosowanie do art. 3a ust.3 ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2016 r. poz. 639, 929 i 2260)”

5) w art. 14:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nie ponosi odpowiedzialności za przechowywane dane ten, kto udostępniając zasoby systemu teleinformatycznego w celu przechowywania danych przez usługobiorcę nie wie o bezprawnym charakterze danych lub związanej z nimi działalności, a w razie otrzymania urzędowego zawiadomienia lub uzyskania wiarygodnej wiadomości, o której mowa w art. 15c, o bezprawnym charakterze danych lub związanej z nimi działalności niezwłocznie uniemożliwi dostęp do tych danych.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W odniesieniu do roszczeń odszkodowawczych usługodawca, o którym mowa w ust. 1, ponosi odpowiedzialność gdy posiada wiedzę, z której wynika w sposób oczywisty bezprawny charakter danych

³⁾ Zmiany wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 1988 r. poz. 324, z 1989 r. poz. 187, z 1990 r. poz. 173, z 1991 r. poz. 442, z 1996 r. poz. 542, z 1997 r. poz. 554 i 770, z 1999 r. poz. 999, z 2001 r. poz. 1198, z 2002 r. poz. 1271, z 2004 r. poz. 1181, z 2005 r. poz. 377, z 2007 r. poz. 590, z 2010 r. poz. 1228 i 1551, z 2011 r. poz. 459, poz. 934, poz. 1204 i 1660, z 2012 r. poz. 1136 oraz z 2013 poz. 771.

przechowywanych przez usługobiorcę lub związanej z tymi danymi działalności i nie uniemożliwia niezwłocznie dostępu do tych danych.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Usługodawca, który uzyskał wiarygodną wiadomość, o której mowa w art. 15c, o bezprawnym charakterze przechowywanych danych dostarczonych przez usługobiorcę i uniemożliwił dostęp do tych danych, nie odpowiada względem tego usługobiorcy za szkodę powstałą w wyniku uniemożliwienia dostępu do tych danych.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisów ust. 1-3 nie stosuje się, jeżeli usługobiorca działa na zlecenie lub pod kontrolą usługodawcy.”;

6) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Art. 15a. Wyłączenia odpowiedzialności przewidziane w art. 12-14 nie odnoszą się do roszczeń o zakazanie lub zapobieżenie naruszeniu.”;

7) po rozdziale 3 dodaje się Rozdział 3a w brzmieniu:

„Rozdział 3a

Procedura zgłaszania i uniemożliwiania dostępu do danych o bezprawnym charakterze

Art. 15b. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do usług, o których mowa w art.14.

Art. 15c. 1. Osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która posiada informacje o bezprawnym charakterze danych zamieszczonych w systemach teleinformatycznych, zwana dalej „zgłaszającym”, w celu uniemożliwienia dostępu do takich danych, przesyła do usługodawcy wiarygodną wiadomość o bezprawnym charakterze danych za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

2. Wiarygodna wiadomość zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę lub firmę oraz siedzibę i adres oraz adres poczty elektronicznej zgłaszającego;
- 2) jednoznaczne wskazanie danych, które naruszają prawo oraz wskazanie adresów internetowych lub miejsc, gdzie te dane są dostępne;

- 3) uzasadnienie wskazujące na istnienie naruszenia prawa, zawierające w szczególności:
 - a) wskazanie naruszonego prawa,
 - b) opis sposobu naruszenia prawa,
 - c) wskazanie podmiotu naruszonego prawa, o ile jest on znany zgłaszającemu, jeżeli wiadomość dotyczy naruszenia prawa określonego podmiotu,
 - d) informację o charakterze chronionego dobra lub szkodzie, jaką może spowodować dalszy dostęp do danych;
 - e) informację o tytule prawnym do chronionego dobra, o ile jest on znany zgłaszającemu;
- 4) oświadczenie zgłaszającego o zgodności z prawdą przedstawionych informacji.

3. Usługodawca umieszcza na swojej stronie podmiotowej formularz wiarygodnej wiadomości, zawierający elementy, o których mowa w art. 15c ust. 2.

Art. 15d. Usługodawca w terminie 7 dni od otrzymania wiadomości odrzuca wiadomość niezawierającą wszystkich elementów, o których mowa w art. 15c ust. 2, o czym niezwłocznie informuje zgłaszającego.

Art. 15e. Usługodawca, po uzyskaniu wiarygodnej wiadomości, uniemożliwia dostęp do danych o bezprawnym charakterze niezwłocznie, uwzględniając czas wymagany dla rodzaju ochronionego dobra lub szkody oraz przesyła usługobiorcy, o ile możliwa jest jego identyfikacja, wiarygodną wiadomość zawierającą elementy, o których mowa w art. 15c ust. 2 pkt. 2-4.

Art. 15f. 1. W przypadku uniemożliwienia dostępu do danych o bezprawnym charakterze usługobiorca w terminie 14 dni od otrzymania od usługodawcy wiarygodnej wiadomości, może złożyć do usługodawcy sprzeciw za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

2. Sprzeciw, o którym mowa w ust. 1 zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę lub firmę oraz siedzibę i adres oraz adres poczty elektronicznej usługobiorcy;
- 2) opis danych, do których dostęp został uniemożliwiony;
- 3) uzasadnienie wskazujące na brak podstaw do uniemożliwienia dostępu do danych, w szczególności informacje o prawie zgłaszającego do zamieszczenia danych w systemach teleinformatycznych albo wskazanie działania w ramach dozwolonego użytku;

4) oświadczenie usługobiorcy o zgodności z prawdą przedstawionych informacji.

3. Usługodawca w terminie 7 dni od otrzymania sprzeciwu odrzuca sprzeciw niezawierający wszystkich elementów, o których mowa w ust. 2, o czym niezwłocznie informuje usługobiorcę.

Art. 15g. 1. Usługodawca w terminie 7 dni od dnia otrzymania sprzeciwu zawierającego wszystkie elementy, o których mowa w art. 15f ust. 2:

- 1) uwzględnia sprzeciw i przywraca dostęp do danych, a następnie przesyła zgłaszającemu sprzeciw usługobiorcy wraz z informacją o przysługującym prawie do podjęcia czynności wobec usługobiorcy mających na celu ochronę naruszonych praw, w tym udostępnia zgłaszającemu informacje identyfikujące usługobiorcę, albo
- 2) odrzuca sprzeciw i przesyła usługobiorcy wiarygodną wiadomość wraz z informacją o przysługującym wobec zgłaszającego prawie do podjęcia czynności mających na celu ochronę naruszonych praw oraz udostępnia usługobiorcy informacje identyfikujące zgłaszającego.

2. Usługodawca, w przypadku o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie odpowiada względem usługobiorcy za szkodę powstałą w wyniku nieprzywrócenia dostępu do danych.

Art. 15h. 1. Nieskorzystanie z procedury określonej w art. 15c-15g, nie stanowi przeszkody do wniesienia powództwa do sądu.

2. Skorzystanie z procedury określonej w art. 15c-15g, wstrzymuje możliwość wniesienia powództwa do sądu do czasu jej wyczerpania.

Art. 15i. Przesyłanie usługodawcy środkami komunikacji elektronicznej wiadomości, o których mowa w art. 15c ust. 2, wskazujących na bezprawny charakter danych, które nie naruszają prawa, celem uniemożliwienia dostępu do takich danych, stanowi czyn nieuczciwej konkurencji w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w art. 9 ust. 3 pkt 1.”

8) po rozdziale 5 dodaje się Rozdział 5a w brzmieniu:

„Art. 25a. 1. Sprawy o których mowa w art. 4a rozpoznaje sąd okręgowy, właściwy dla miejsca zamieszkania lub siedziby usługobiorcy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Do postępowania w sprawach, o których mowa w ust.1 stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1822, z późn. zm.⁴⁾) o postępowaniu nieprocesowym, ze zmianami wynikającymi z niniejszej ustawy. Uczestnikami postępowania są usługobiorca i usługodawca usługi świadczonej drogą elektroniczną.

3. Usługobiorca, najpóźniej w ciągu 24 godzin od chwili powzięcia wiadomości o zdarzeniu, określonym w art. 4a, może złożyć do sądu wnioski o nakazanie usługodawcy dostępu do usługi albo nakazanie rozpowszechniania treści objętych tym przepisem przy czym na usługobiorcy leży ciężar wykazania okoliczności, iż doznał ograniczeń lub utrudnień w dystrybucji z naruszeniem art. 4a przez usługodawcę.

4. We wniosku należy wskazać elektroniczny adres usługobiorcy oraz usługodawcy do doręczeń, a jeśli jest to niemożliwe lub utrudnione elektroniczny adres ogłoszony publicznie przez usługodawcę do kontaktu. Przepisu art. 126 § 2 ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, w zakresie dotyczącym obowiązku wskazania miejsca zamieszkania pozwanego, nie stosuje się.

5. Doręczenia pism uczestników i pism sądowych odbywają się przy użyciu środków komunikacji elektronicznej.

6. Sąd zawiadamia niezwłocznie usługodawcę o złożeniu wniosku przesyłając mu jego treść i zobowiązując go do udzielenia odpowiedzi w terminie 24 godzin. O złożeniu wniosku sąd informuje publicznie na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej.

7. Sąd jest zobowiązany rozpoznać wniosek w terminie 24 godzin od upływu terminu wyznaczonego w ust. 6.

8. Sąd rozpoznaje sprawę na posiedzeniu niejawnym.

9. Sąd doręcza uczestnikom postępowania postanowienie kończące postępowanie w sprawie wraz z uzasadnieniem.

10. Postanowienie uwzględniające wniosek podlega natychmiastowemu wykonaniu.

11. Na postanowienie sądu okręgowego przysługuje – w terminie 24 godzin od jego doręczenia – apelacja do sądu apelacyjnego, który rozpoznaje ją w terminie 24

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1823, 1860, 1948, 2138, 2199, 2260 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 67, 85, 187, 768, 933, 1133 i 1136.

godzin. Od postanowienia sądu apelacyjnego nie przysługuje skarga kasacyjna.. do postępowania przez sądem apelacyjnym stosuje się odpowiednio ust. 5 6, 8 i 9.

12. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób dokonywania doręczeń, o których mowa w ust. 5 mając na względzie zapewnienie skuteczności doręczeń oraz ochronę praw osób, którym pisma są doręczane.”

Art. 2. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i **telewizji** (Dz. U. z 2016 r. poz. 639, 929 i 2260) w art. 3a dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji jest krajowym punktem kontaktowym w zakresie usług świadczonych drogą elektroniczną w ramach środków społecznego przekazu, polegających w szczególności na wymianie materiałów prasowych lub zamieszczaniu treści wytwarzanych przez usługobiorców społeczności gromadzących się w ramach tych usług, i we współpracy z usługodawcami i organizacjami usługobiorców, a także ministrem właściwym do spraw informatyzacji oraz Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, inicjuje, wspiera, promuje powstawanie na zasadzie samoregulacji lub współregulacji kodeksów dobrych praktyk w dziedzinie środków społecznego przekazu, innych niż wyłącznie audiowizualne usługi medialne, i zapewnia ich wykonanie, mając na względzie przepisy ustawy, ustawy – Prawo prasowe oraz ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, a także dążąc do urzeczywistnienia wolności wyrażania swoich poglądów oraz pozyskiwania i rozpowszechniania informacji, dostępu do tych usług oraz rzetelności debaty publicznej, przy zapewnieniu mechanizmów weryfikacji prawdziwości lub rzetelności informacji, edukacji krytycznego poznania, z poszanowaniem swobody twórczej i uczciwych praktyk rynkowych. Artykuł 18 ustawy stosuje się odpowiednio.”

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.